

A HÍVŐK HATALMA II.

Feljegyzés Jim Sanders tanításából
2011. október 30.

A kegyelem vonalán haladunk, még mindig a hatalomról szóló tanítássorozatot folytatjuk, ez a harmadik a sorban. A holnapi pásztor konferencián három új témában fogunk időzni. Taglalni fogjuk, hogy mi a különbség a *nemzetek és az államok* között itt a földön, a *házasságról* fogunk szólni és a *kegyelemről*.

Pálnak arról az üzenetéről, amit hirdetett, mint Isten titkát, ami a világ megalapítása előtt már elrendeltetett. Pál úgy nevezi, hogy az *én* Evangéliumom. Egyszer már pedzegettem ennek a lényegét, akkor az olyan hatással volt, mint a Titanic, amikor elsüllyedt, most újra neki fogunk menni, és megpróbáljuk befogadni.

Az igazság úgy szól, ahogy az Ige írja, hogy amikor újjászülettünk, és *megigazultunk*, akkor a bűneink megbocsáttak, a múlt, jelen és jövő vonatkozásában. Most nemzetközi híres szolgálatok tanítanak erről, azt hiszem én még ennél is jobb munkát végzek, amikor majd elmagyarázom nektek, mint ahogy ők kísérelték ezt tenni.

Mert ha ezt megértitek, akkor *szabadok* lesztek a *kárhoztatás* és a *legalizáció* minden fajtájától. Ha ez az igazság, akkor pedig ez magával hozza azt is, hogy *nincs szükség bűnök megvallására*. Gyülekezeteknek sehol nem írja ezt az apostol, a Páli Evangélium. A levél, amiben ezt olvassuk, az *ötven évre* rá íródott.

Nagyon érdekes lesz majd, ha halljátok ezt a tanítást, és bizony más lesz, mint amit eddig a keresztyén körökben hallottatok. A pásztoroknak mindenképpen javaslom, hogy jöjjenek és hallgassák meg, mert lehet, hogy szeretnétek hallani, hogy mit hoz a jövő.

Ha *felszabadul a hitünk* [az Evangélium hirdetése által], akkor az kiépíti az életünkben a *gyarapodást*, a *jólétet*, Isten jelenlétét, a *kenetet*, s Isten *kegyelmében* el tudunk kezdeni *növekedni*. Mert a kegyelmet az életünkre nem az igazságos cselekedeteinkből kapjuk, hanem Isten *kegyelméből árad* ez ránk.

Isten kegyeltsége az életünk felett, ahogy *növekszik*, Isten *szépségét* hozza az életünkbe. Elkezdjük az Ige olvasását a:

Filippi 2/9 Annakokáért az Isten is felmagasztalá Őt, és ajándékoza néki oly nevet, amely minden név fölött való;

10. Hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieieké, földieké és föld alatt valóké.

Dicsérjük Istent! Már az elmúlt két tanítás során is, erről a hatalomról tanítottunk. Az Apostolok Cselekedeteiben is olvassuk, a 4. fejezetben, hogy a Szent Szellem leszállt az apostolokra, hogy mi is történt azt követően?

Jézus NEVÉNEK a hatalmában *gyógyult* meg az a születése óta béna ember. Jézus NEVE cselekedte, a názáreti Úr Jézus Krisztus szent NEVE *cselekedte* azt meg. A vallásosak kérdőre vonták őket, hogy mi módon cselekszik ezeket a csodákat?

Megverték őket, *megfenyegették*, és megparancsolták nekik, hogy többé ebben a NÉVBEN ne merjenek szólni, vagy Igét hirdetni. Ez a név bizonyára jelent valamit.

Miután megfenyegették, szabadon engedték őket. Elmentek az *övéikhez* és elkezdtek imádkozni: Uram segíts minket, tégy minket bátrabbá, engedd meg, hogy *bátrabban* hirdessük az Igét, mint eddig valaha.

És az Úr nagyon nagy szívéllyességgel fogadta ezt az imát, úgyannyira, hogy még a falak is *megremegtek*, ahol voltak. Oly örömmel fogadta ezt az imát. Meg is említettem nektek, hogy én is láttam az életem során, ahogy egy imasátor igen nagyon megremegett.

Ha a kegyelem témakörben a tanításokat elmondtuk, akkor az *angyalok* tanítássorra fogok rátérni.

Apostolok Csel. 4/33 És az apostolok nagy erővel tesznek vala bizonyosságot az Úr Jézus feltámadásáról; és nagy kegyelem volt mindnyájukon.

Mindannyian egybegyülekeztek, és nem számított, hogy az illető két napja, vagy akár harminc éve volt újjászületett... A lényeg, amiről ma is szeretnék szólni, hogy meg kell tanulnunk nagy erővel *bizonyosságot tenni* az Úr Jézus Krisztusunk feltámadásáról.

Ezt szeretném hangsúlyozni állandóan, hogy Jézus a minden, Ő az, aki *megfizette* az árat, Ő az, aki kiontotta a *vérét*, Ő az, aki a *keresztre ment* értünk, Ő az, aki értünk, a mi helyünkön *halt meg*, és Ő az, aki *feltámadt* a halálból a teljes megváltásunkért, és Ő *él* ma is.

Nem engedjük, hogy bármi beárnyékolja ezt az igazságot az életünkben. *Nagy erővel*, és nagy kegyelemmel hirdették az Igét. Ismételjük ezt meg, mondjuk: nagy erő, és nagy kegyelem volt mindannyiukon.

Ez a nagy kegyelem volt rajtuk, vagyis valami rajtuk volt. Mi ez pontosan? Nem csak azt írja, hogy kegyelem volt az apostolokon, hanem *nagy kegyelem* volt rajtuk, nem csak az apostolokon, hanem *mindannyiukon*.

Az apostoloktól kezdve, mindannyiukon, akik csak *üdvözültek*, *rajtuk volt ez a nagy kegyelem*. És ez a mindennapi történeiseikben megmutatkozott. A gyülekezeti összejöveteleiken megmutatkozott, a munkahelyükön megmutatkozott, az otthonaikban megmutatkozott. Amikor a dolgaikat végezték, mindennapi ügyeikben és útjaikban megmutatkozott. Vagyis volt valami rajtuk.

Lehetett ezt *látni*, hogy ez a *nagy kegyelem* rajtuk volt! Ezért meg kell határoznunk, hogy mi is ez a kegyelem? Az első, amit látnunk kell, hogy a *kegyelemnek* különböző *mértékei* lehetnek az életünk felett. Ami feletted lehet!

Más szóval lehet ez a kegyelem *kicsinyke* feletted, vagy lehet *nagy* feletted. Mert a Biblia igenis felfedi, hogy a kegyelemnek különböző mértékei lehetnek az életünk felett.

Péter II. 3/18 Hanem növekedjete a kegyelemben és a mi Urunknak és megtartó Jézus Krisztusunknak ismeretében. Néki legyen dicsőség, mind most, mind örökkön örökké. Ámen.

Mint olvassuk, *növekednünk* kell a kegyelemben, és a mi Urunk, Jézus Krisztusunk *ismeretében*. Ez azt jelenti, hogy képesek vagyunk növekedni. Jelenti azt, hogy képesek vagyunk arra, hogy *nagyobb* kegyelem legyen felettünk.

Mi is a kegyelem? Úgy lehetne meghatározni, hogy Istennek az a kegyeltsége, ami Istennek a szépségeit, és *gyönyörűségeit* hozza az életünkre. Istennek az *előléptető* ereje az életünk felett.

Istennek a *kiválóságai* vannak benne. És *kiragyog* a belső emberünkben a külső emberre is, a világra. Az Istenségnek a *szépsége* ez, mely működik az életünkben. Ez a kegyelem. Hallelúja.

Többről van tehát szó, mint ahogy általában meg szokták határozni a kegyelmet, hogy Istennek meg nem érdemelt *kegyeltsége* az életünk felett. Miről szól ez a kegyeltség? Először is azt mutatja, hogy *nem érdemeltük* ki azt.

Senki nem minősült arra, hogy elnyerje Istennek a kegyelmét, a megigazultságunk *saját* cselekedeteiből. De Isten mégis nekünk adta azt, és most pedig Isten azt mondja neked, hogy növekedj benne. Akkor képes vagyok arra, hogy *növekedjek* ebben a kegyelemben.

Azt jelenti ez, hogy ezen a héten Istennek *nagyobb* kegyelmében kellene lépnünk, és működnünk, mint amiben a múlt héten voltunk. Én hiszem, hogy a dicsőség egyre növekvőbb kell, hogy legyen az életünkben.

Hiszen tanítja az Írás, hogy *dicsőségről dicsőségre* kell elválnunk. Soha nem lesz ezért az életem lent a mélységekben, nem tervezem ezt. Az én életem az egyre nagyobb *magaslatokba* jut el, és a te életedben is így van. Dicsérjük érte az Urat.

És ahogy az úton haladunk, vannak ellenségeink, és az *ellenségeinket össze kell taposnunk*. Ezt írja is az Írás a Róma 16/20-ban, hogy – *hamar megrontom a sátánt a ti lábaitok alatt*.

Mert ugye gondolkodtál már azon, hogy miközben Isten folytonosan, megáld téged, a sátán odaáll melléd és gratulál a sikereidhez, és örvendezik a sikereidnek? Nem ezt fogja tenni, hanem ellenáll, és harcolni fog.

De a sátán itt *nem egy tényező*, mert le van győzve és a *lábunk alá* került. És ezért bizony *örömkialtásokban* kell lennünk, mert ez egy jó hír. Hallelúja. Növekednünk kell tehát az Írás szerint a kegyelemben és az Urunk Jézus Krisztusunk ismeretében.

Ez egy *szellemi tudást* jelent. A mi megtartó, és üdvözítő Jézus Krisztusunkról való ismeretet jelenti ez. És sokkal többet kell még róla tudnunk, és *megismernünk* Őt. És azokat a dolgokat kellene *megcselekednünk*, amit valóban meg kell tennünk [Isten terve szerint], és nem azokat, amiket mi akarunk megtenni. Ez holnap a negyedik pont, csak most itt becsúszttam.

Arról is fogok szólni holnap, hogy maradjunk a *szolgálati helyünkön*, a szolgálatunkban. Ahová Isten *helyezett* minket, azon a helyen maradjunk, ugyanis, ha kiugrunk arról a helyről, ahová Isten *plántált* minket, akkor nem vagyunk többé azon a helyen, ahol a *kegyelmet* tudja nekünk adni.

Amikor a prédikátorokkal fogok foglalkozni ezzel kapcsolatban, akkor ennél sokkal gorombább leszek, mint most voltam, és van, aki nem is szereti hallani, de azért *nem kapsz jutalmat, ha elhagyod a helyed*, csak a nagy kevély hústested pöffeszkedik még jobban.

Isten nagyon komolyan gondolja, hogy a *helyünkön* kell maradnunk, sokkal inkább, mint ahogy te gondold. Mert azokról az *ajándékokról* gondolkodom most, amit Jézus a felmenetelekor adott, a hivatali ajándékok, az apostoli, a próféta, az evangélista, a pásztori, a tanító.

És tudod-e pl. mi az evangélista? Ők nem pásztorok, és nem tanítók, ők evangélisták. Lehet, hogy valaki *kétszeres hivatali szolgálatot* tölt be, lehet pl. tanító és próféta is. Vagy a *pásztor lehet tanító* is, de arról nem hallottam, hogy valaki evangélista és tanító is egyben, vagy evangélista és próféta. Ilyen nincs a Bibliában.

De ezek a példáink, akik ott le vannak írva, pl. Fülöp. A mi szolgálataink mind szeretetteljes szolgálatok, Isten küldte őket, ők *ajándékok Istentől*, a Gyülekezeti Testnek, vagyis nekünk, azért, hogy te profitálhass belőle, hogy téged még gyarapodóbbá tudjon tenni ebben a világban. A pásztor is és mindenki mondjon rá áment!

Az egy áldás, amikor az *evangélista* szolgál, és az emberek üdvözülnek. A *pásztornak* az a dolga, hogy növelje a nyáját, és felnövelje a hívőket. Ha hagyjuk a nyáját elszéledni az nem áldás sem az Úrnak, sem a nyájnak, és nagyon sok bérenc van kint, hamis próféták, hamis tanítók, hamis pásztorok. Sokan vannak. Menjünk most már tovább.

Jakab 4/6 De majd nagyobb kegyelmet ád; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ád.

Még több kegyelmet ád – mondja az angol. Azt jelenti, hogy volt már rajtad kegyelem, és most még többet kapsz, vagyis volt már rajtad a kegyelemből egy mérték, de most abból még többet nyersz.

Igen! Lehetséges ez, és legyél *izgatottabb* ezzel kapcsolatban, mert fogsz többet kapni Istentől. Mert azt írja ott, hogy a hívők felett nagy kegyelem volt. A görög szó ott a *megasz* szó, abból lett a mega nagyságú, mega mértékű kegyelem.

Használjuk ezt úgy is pl. hogy mega-gyülekezetek. A legnagyobb gyülekezetekre mondjuk, hogy mega-gyülekezetek. Ezek nem kevesen vannak. Tehát *nagy kegyelem* volt rajtuk, az egész csapaton. Legyen ez mindannyiunkon.

Itt az idő, hogy ez bekövetkezzen az életünkben, hogy rajtam is és *rajtad* is, és az egész *gyülekezet* minden tagján ez a nagy kegyelem legyen, hogy Isten *felemeljen* minket, nagyobb határok, *nagyobb mértékekben*.

Ennek a titka, hogy nem szabad megvetni a *kicsiny kezdetet*. Bele fogunk kezdeni különböző dolgokba, a határon túli szolgálatokra gondolok, és az ember el kell, hogy kezdje.

Minden, amit eddig tettünk, azt Isten *kegyelméből végeztük*. Ennek teljes megértését kell, hogy birtokoljunk, hogy mi is a kegyelem.

Ha a lexikonokat olvasgatod, akkor leginkább azt olvasod, hogy Istennek *ki nem érdemelt*, meg nem érdemelt *kegyeltsége* az életünk felett. Ez a kegyelem. De ennél valójában sokkal több, mint ahogy pedzegettem.

Benne van Isten *szeretete*, Isten *élete*, s mindezt kegyelemből kaptuk. *Óriási* ez a fogalomkör. Kegyelemből kaptuk azokat a lehetőségeket is, hogy Isten szolgálatában *munkálkodhatunk* itt a földön.

A kegyelem magába foglalja azt is, hogy a képességeket is megkapod rá, hogy azt a *helyet*, amit Isten számodra kijelölt, azt el tud foglalni abban a *kenetben* és abban a *képességekben*.

Ott kezdődik a kegyelem az életünkben, hogy elveszettek voltunk előtte, és meglátjuk, hogy szükségünk van egy *üdvözítőre*, mert különben a pokolba kerülünk, és ezért *elfogadjuk* az üdvözítőt. És utána felfedezzük azt, hogy Jézus ezért már *megfizette* az árat, tehát egy *ingyen kegyelmi ajándék* ez nekünk.

Ezt soha nem tudnánk felfedezni igazán, ha csak nem lenne rajtunk ehhez Isten *kegyelme*, hogy ezt *meglássuk*. Utána az, *Ige*, amit hallottál az ad nekünk *hitet*, hogy el tudjuk *fogadni* azt a kegyelmet. Ugye ezt mondja az Efézusi levélben:

Efézus 2/8 Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

Utána ébredtél *hitre*, és azután lett erős *bizodalma*d arra, hogy ezt képes vagy *elfogadni*. Ekkor megmosott téged a szent vér, megtisztított, és *igazzá tett* téged a Bárány vére. Mindezt a *kegyelem* végezte, a kegyelem volt a kezdeteknél jelen, a kegyelem volt ott miközben történt, és a kegyelem fog utána is vezetni.

Természetesen a *hitedre* is szükség volt hozzá, de a hited is az *Ő kegyelméből* működött. És semmi jobb dologra nem leszünk képesek Isten országában, csak kizárólag Isten *kegyelme* által. Mindaz, amit eddig tettünk, és amit bevégeztünk Istennek, az is Isten *kegyelme* által volt az életünkben lehetséges.

Mi történik akkor, ha ez a kegyelem pl. 20, vagy 50, vagy 80 %-al *megnövekszik* még, mint amennyiben előtte működtünk. Vagy megduplázza Isten, vagy háromszorosára engedi azt növekedni.

Mit jelent ez neked, a te életedben? Azt jelenti, hogy azok a dolgok, amiket eddig az életedben bevégeztél ugyan, de küszködéssel mentek, azok a dolgok *könnyebbé* válnak számodra, *erőfeszítések nélkül* fog menni. És azok, amelyeket egyáltalán nem tudtál eddig megtenni, azokat *könnyedén* meg fogod tudni tenni ezután.

Vannak területek az életünkben, ahol szűkén vagyunk ennek, vagy annak, vagy egyáltalán nincsen, és mindig ugyanazt, és ugyanazt a hibát, és ostobaságokat elkövetjük. Ha ez a *kegyelem* *megnövekszik* felettünk, akkor az azt jelenti, hogy megerősödünk, *erősebbek*

leszünk, és *szabaddá* válunk ezektől a kötésektől. És magunk mögött tudjuk hagyni, és többé *nem esünk* bele azokba a buktatókba.

És elegendően magas kegyelem által, bármilyen kegyelmet *el tudunk fogadni* Istentől, bármilyen *kísértést* képesek vagyunk visszaverni, Isten kegyelme által. Bármilyen *szenvedélybetegséget* le tudunk győzni, vagyis képesek leszünk *azzá válni* az életben, amivé válnunk kellene.

Nem csak álmodozunk róla, hogy de jó lenne, hanem képesek vagyunk azt megcselekedni és azzá lenni, és így be tudjuk végezni a futásunkat [pályánkat], és meg tudjuk futni a teljes futásunkat Istennek.

Mert felfedezzük, hogy nagyon hamarosan, ez az életünk véget ért. Ezért törekednünk kell arra, hogy a lehető *legnagyobb* mértékű kegyelmet elnyerjük Istentől az életünkben. Megtudjuk a kegyelemről az:

Efézus 4/7 Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint.

Vagyis ezt a kegyelmet valóban el kell *nyernünk* Istentől, és szorgalmasan kell benne *munkálkodnunk*. Mert ez a kegyelem fog téged *átsegíteni* azokon a helyzeteken, amely helyzetek esetleg mások életét elpusztítja.

Én bent vagyok a bárkában, mint Noé, és Noé a családjával a bárkában megmenekedett. A többieket elsöpörte az özönvíz, mind a pokolba kerültek, de Noé kimenekedett. Senki nem elegendően jó arra, hogy képes lenne a saját cselekedetei alapján kimenekedni az elkövetkező ítélettől, és haragtól. Egyesül Jézus képes erre!

Tehát ez a kegyelem, ez *kegyeltség*. Isten *kedvez* neked, azt jelenti ez. *Kedvence* lettél, és a *jóakarátát* mutatja meg feletted, kedves veled. Kedvez neked, vagyis neked többet ad abból a kegyelemből, mint a másiknak. A Biblia azt is írja, hogy Isten nem személyválogató.

Ezt nem szabad összekeverni azzal, hogy Isten másrészt pedig kedvez egyeknek jobban, mint a másoknak. Amikor azt írja, hogy *nem személyválogató*, ez az utalás arra vonatkozik, hogy *mindenkit befogad*, aki hozzá akar jönni, attól függetlenül, hogy ki volt az illető, vagy mi volt a múltjában. És nem azért kezeli őket másként, mert kik voltak. Ezt Ő nem teszi.

Másrészt pedig Isten nagyobb kegyelmeket ad egyeseknek, mint a másoknak. Isten egyeseket nagyobb kegyelemben részesít, mint másokat. És amikor ezt teszi, akkor Ő *igazságos* marad, és teljesen fair [korrekt] ezekben. Ez nem azt jelenti, hogy a másik nem érthette volna el ugyanazt a kegyelmet.

De bizony vannak olyanok, akik az Ő kegyelmének és kegyeltségének *magasabb szintjeit* tapasztalják meg, és nyerik el. Mi a jó hír ebben? Minden, amit valaha tettünk, az az Ő kegyelme által van. De *nyerhetsz* tőle még *több* kegyelmet, harminc, hatvan, vagy százszorosan több kegyelmet. Ez a kegyelem ugyanis az életed felett *növekedhet*.

Mert amikor azt olvassuk, hogy nagy kegyelem volt felettük, akkor meg kell látnunk, hogy ez a kegyelem növekedhet az életünk felett. Tehát lehetséges akkor, hogy Istennek a kis kegyelmében, vagy a nagy kegyelmében élünk.

Ez a kegyelem azt jelenti, hogy Isten *lehetőségeket* ad neked az életedben, és Isten megadja a *képességeket* is hozzá neked, hogy azt megcselekedd. És ezekre a helyzetekre sem üdvözített Isten minket sehogy másként, csak az Ő kegyelméből. Isten kegyelme volt az, hogy eljutottál arra a helyre, amikor képes voltál arra, hogy *elfogadd az üdvösségedet*.

Nem csak egy nyitott ajtót jelent ez a kegyelem, és a nagyobb kegyelem, hanem azt, hogy Ő megerősít minket arra, hogy oda bekerülhessünk, és nagyobb bölcsességben és erőben oda *bemehessünk*.

Tehát mindenre Ő adja meg a *felruházást* az Ő erejére, a bölcsességére, amit most szükséges neked *megtenned*. Az Ő kegyelméből kaptad ezt a lehetőséget, és az Ő kegyelméből tudod elfogadni ezeket, a *képességeket*. Vagyis ez a kegyelem, egy óriási dolog.

Ami nagyon fontos, hogy soha *ne magadnak* vedd az *érdemeket* arra, hogy hová jutottál, mert akkor le leszel *vágva* a kegyelem forrásáról. Legutóbb beszéltem valakivel, aki nagyon erőteljesen a saját szekerét akarta nyomni előre a szolgálatban, hogy hová jutott már, és még előbbre akar, és ez nem megy. Látunk kell, hogy ez az Ő kegyelme és az Ő dicsősége.

Ha az Ő kegyelme okozta azt, és te látod, hogy oda eljutottál már, akkor az, kinek a dicsősége? Akkor az az Ő dicsősége, amit rád helyezett az Ő kegyelméből. Ha az Ő kegyelméből cselekedte meg, akkor az az Ő dicsősége egyben.

Lukács 1/28 És bemenvén az angyal hozzá, monda néki: Örülj, kegyelembe fogadott! Az Úr veled van, áldott vagy te az asszonyok között.

30. És monda néki az angyal: Ne félj Mária, mert kegyelmet találtál az Istennél.

Magas kegyelembe, nagy kegyelembe fogadott téged, mert kegyelmet találtál az Úr előtt. Mít jelentett ez Mária életében, hogy *nagy kegyelembe* lett fogadva Istennél? Az ő életét, örökre megváltoztatta ez.

Nem csak az ő életét változtatta ez meg örökre, hanem a mi életünkre is *kihatással* lett ez örökre. Gondolkodjál ezen. Mert Isten kegyelme nem csak a te életedet fogja megváltoztatni, nem csak az ő élete került ezáltal Isten befolyása alá.

Hogyan lett a te életedre befolyással azáltal, hogy Istennek nagy kegyelme alá kerültél? Mi jött a te életedbe azáltal, hogy Mária, Istennek a nagy kegyelmébe fogadott lett itt a földön? Ma milyen áldást hoz ez a földre?

Mi történik akkor, ha Istennek ez a nagy kegyelme jön el hozzám, vagy hozzád? Ezt szándékozza vele Isten, hogy mi utána áldás lehessünk másoknak. Minden jó dolog, ami neked *adatott*, azt azért adta neked Isten, hogy képes legyél általa *megérinteni másokat*.

Természetesen neked is a segítségedre lesz, és *neked* is segít majd az, de nincs ezzel vége, hanem, Isten azt szándékozza, hogy *mások életét* is meg tud vele érinteni, vagyis egy *áradást* lehet látni.

Lukács 2/40 A kisgyermek pedig növekedék és erősödék szellemben, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme volt Őrajta.

Jézus, amikor még kisgyermek, növekedett, erősödött szellemben, teljesedett bölcsességgel, és Istennek *kegyelme* volt rajta.

52. Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben.

Növekedett a bölcsességben, testének állapotában, és az Isten és emberek előtt való *kedvességben*. És ez a kegyelem tehát képes, hogy *növekedjen* az életünk felett. Mi akkor ez a kegyelem, mit jelent Istennek ez a kedvessége az életünk felett?

Elmegyünk olyan igeversekhez, ahol a legjobb megértést vesszük ezekre vonatkozóan. Megnézzük pl. Mózes példáját, aki a tízparancsolatot vette a Sinai hegyen Istentől. És Istenhez felment, arra a bizonyos közel hat hétre.

Addig megparancsolta Isten a népeknek, hogy ne készítsenek maguknak faragott képekből [bálvány] isteneket. De addig, amíg Mózes fent volt a hegyen Istennél, addig elkészítették az aranyborjút. És Isten haragra gerjedt ezért, és nem volt rá magyarázat, hogy miért tették.

Mózes II. 33/1 Szóla azután az Úr Mózesnek: Eredj, menj fel innen, te és a nép, amelyet kihoztál Egyiptom földjéről, a földre, amelyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak mondván: A te magodnak adom azt.

Látod-e, hogy Mózesnek úgy szól Isten, hogy a *te néped*, akit te hoztál ki innen? Annyira *haragos* volt a szíve, hogy nem vállalta fel, hogy az *Ő* népe, a te néped Mózes, akit te hoztál ki. Vidd ki innen őket, ne is lássam őket.

2. Bocsátok előtted angyalt, és kiűzöm a kananeusokat, emoreusokat, hitteusokat, perizeusokat, hivveusokat és jebuzeusokat:

3. A tejjel és mézzel folyó földre; de én nem megyek fel köztetek, mert te keménynyakú nép vagy, hogy meg ne emésszelek az úton.

Ugye hallod a haragját, hogy mennyire *haragszik* a népre? Keménynyakú nép ez, és ha felmennék velük, még megemészténém őket az úton, mondja Isten.

11. Az Úr pedig beszéle Mózesel színről színre, amint szokott ember szólani barátjával; és mikor Mózes a táborba visszatérel, az ő szolgája az ifjú Józsué, Núnak fia, nem távozik el a sátorból.

Úgy beszélgetett Isten Mózesel színről színre, ahogy beszélget az ember a barátjával.

12. És monda Mózes az Úrnak: Lásd, Te azt mondod nékem, vidd el ezt a népet, de nem mutattad meg nékem kit küldesz velem; pedig azt mondtad nékem: név szerint ismerlek téged, és kedvet találtál szemeim előtt.

Mózes azt mondja, hogy ki az, aki azt meri mondani, hogy te nem jössz velem? Hiszen te azt mondtad nékem, hogy én kegyelmet találtam a te színed előtt. Ha kegyelmet találtam, akkor hogy, hogy nem jössz velem, mondja Mózes.

Kegyelmet nyertem, és mégsem jössz velem? Ez betekintést ad nekünk, a kegyelemnek a *mélységeibe*, hogy ez mit is jelent.

13. Most azért ha kedvet találtam szemeid előtt, mutasd meg nékem a Te utadat, hogy ismerjelek meg Téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a Te néped.

Kegyeltséget találhassak továbbra is előtted, és gondold meg, hogy ez a te néped.

Egy másik fordítás, az NIV szerint: *ha kedvet találtam előtted, tanítsd meg nekem a te útjaidat, hogy megismerjelek, és továbbra is kedvességet találjak a szemeid előtt. És emlékezz meg róla, hogy ez a nép, a te néped.*

Vagyis azt mondja itt Mózes, ha kegyelmet találtam előtted, akkor *továbbra is* szükségem van rád.

14. És monda: Az én orcám menjen-é veletek, hogy megnyugtassalak? Mert ha az én orcám megy veletek, akkor bizony *megnyugtatlak* benneteket, mondja itt Isten.

15. Monda néki Mózes: Ha a Te orcád nem jár velünk, ne vígy ki minket innen.

?Ha a te *jelenléted* nem lesz velünk, akkor ne vigyél minket innen sehová sem, mondja Mózes.

16. Mert miről ismerhetjük meg, hogy én és a Te néped kedvet találtunk előtted? Nem arról-é, ha velünk jársz? Így vagyunk megkülönböztetve, én és a Te néped minden néptől, amely e földnek színén van.

Innen tudjuk megismerni, hogy valakinek az élete felett ott van Isten kegyelme, Isten kegyeltsége. Az Úrnak a *jelenléte* ott van az életén. Mit mond itt Mózes? Mi az, ami megkülönböztet minket, mint a te népedet, és a világ összes többi népét? Az istenteleneket, a nem üdvözülteket?

Honnan fogják meglátni, hogy mi vagyunk a választottak? Onnan, hogy Isten *kegyeltsége* van rajtunk. Istennek a kegyelmét élvezzük az életünkön, és mindezt a Te jelenléted miatt, amit ránk árasztasz. És ezt kéri az Úrtól: Uram, azt mondtad, hogy velünk jössz, és most meg azt jelented ki, hogy nem jössz velünk?

Hogyan van az, hogy a kegyeltségedet adtad nekem, és nem jössz velünk? Az *angyali* küldés, egy csodálatos dolog, de a Te *jelenlétedre* is szükségünk van. Látjátok ezt a perlekedést, hogy Mózes ezt tette, és ez egy példa nekünk, hogy megtudjuk ebből, hogy mit is jelent, ha Istennek a *kegyelme* velünk van, azt onnan fogja megtudni mindenki, hogy Isten *jelenléte* kísér minket az úton.

Amikor a Biblia iskolában még fiatal voltam, az egyik professzorom, aki tanító volt, elment mellettem, és olyan erőteljesen *rám zuhant* róla Isten *jelenléte*, hogy majdnem elhanyagoltam. Érted-e?

Tehát ez a *jelenlét*, ami rajtad van, ez *előtted* fog menni az úton. És Istennek ez a jelenléte fogja az *utat elkészíteni* számodra. És ez a jelenléte Istennek fogja befolyásolni másoknak az

életét. El fogja *készíteni a szíveket* az úton, és téged a ragyogás és a *világosságba* fog vinni, és fogod látni az utat, *megvilágítja* az utat. Fogod tudni, hogy *mit kell tenned*, és az működni fog a számodra, és minden *könnyedén fog menni* az életedben, és *gyarapodó leszel* benne.

A kegyelem egymillió különböző úton, és módon képes megnyilvánulni az életünkben. De úgy összegezhethetnénk, hogy Istennek a *jelenléte* az életünkben. Mondja mindenki, az Úrnak jelenléte!

És a kegyelem, ami hozta, hogy mindent képes voltál elvégezni az életedben, és az is azért volt, mert az Úr jelenléte veled volt. Isten *kegyelme nélkül* nem lennél képes a következő levegővételre, és nem lennél képes fészülködni sem, mert haj sem lenne a fejedben, ha Isten kegyelme nem lenne rajtad.

És Istennek az élete szükséges ahhoz is, hogy az agyunk működjön. Mert ha nincs benned az Ő élete, akkor nincs benned az Ő világossága. A teremtésnek minden részére igaz ez. Azért vagy képes venni a következő levegőt, mert Isten kegyelme ott van feletted.

Sokan azt hiszik mégis a világban, hogy önmaguknak a mesterei, és önmaguknak a kovácsai. De igazából ők a világnak a bolondjai. Mert nem is tudják, hogy nem léteznének Isten kegyelme nélkül, meg sem *születtek* volna. Isten adta azt a kegyelmet számunkra, hogy mi *létezhetünk*.

János 1/16 És mindnyájan az Ő teljességéből vettünk kegyelmet kegyelemre.

Tehát ezt a kegyelmet úgy vettük, hogy az egyik kegyelmet a másikra halmozzuk. Vagyis *szintekben* építi ki kegyelmét Isten az életünkben. Kegyelmet, kegyelemre halmoz az életünkben. Isten képes tehát, hogy egy következő szintjét ráhelyezni az életedre a kegyelmének, egy olyan *mértékű* kegyelmét, amit soha még előtte nem tapasztaltunk meg.

Mi történik tehát? Jobban *tudatába* kerülünk mindennek, mint valaha. A *bölcsesség* is egy következő szintre növekszik fel. Voltam olyan részén most az országnak, ahol évekkal ezelőtt találkoztam utoljára bizonyos drága szentekkel, a gyógyító sorban. És nem nagyon tudták, hogy mit kell tenni, mert úgy viselkedtek, mintha ők is elveszettek lettek volna.

Elkapó emberként kezdték, és azt hitték, hogy ők most ezáltal az alkalom irányítói. Isten kegyelme, meg voltam döbbenve az életükön. Mások pedig tökéletesen kezelték a helyzeteket.

Meg kell tehát értenünk, hogy az Úr előttünk megy, és *készíti* az utunkat. *Új utakra* lépünk ki, és amikor oda kilépünk, az Úr már előkészítette az utunkat. A világ talán sikeresen bebeszéli neked, hogy te vagy az a nagy, aki erre, meg arra vitted az életedben, de ne fogadd el. Az ördög az, aki fel akar téged magasztalni.

Hogy én milyen nagy, és híres vagyok, ez hazugsága az ördögnek, és nagy bajba kever minket, ha ezt el hisszük. El kell mondanunk ilyenkor, hogy Istennek a *kegyelme* volt, ami ezt végezte, bennünk, és rajtunk, és velünk. Mit jelent ez? Az Ő jelenléte végezte, mert az Ő *jelenléte*, aki velünk jön az úton.

És mit mond? Akkor lesz neked *békességed*. – És én veled megyek, és *megnyugtatlak* téged az úton. A gonoszok számára nincs békesség, mondja a Biblia. Amikor a repülő

útjaimat járom, és amikor kiválasztom az én üléseimet, szeretek hátul ülni, az ülésnél, a környezetemben vannak gyermekek. Sírdogálnak, amikor felszállnak a gépre.

Mi történik? Tizenöt percen belül elalszanak, mert a *békesség*, ami *rajtam* van, *megnyugszik* rajtuk. Imádkozom, hogy legyen az a békesség, ami rajtam van azon a gyermekén! És mondja a szülő, hogy milyen jól végigaludta a kicsi az utat.

Te is *kiküldhető* azt a békességet, ami rajtad van, miért kellene végig szenvedni egy üvöltöző gyermeket az egész úton, mikor az egész utat végig alhatja az a baba. A végén persze fel kell ébreszteni a gyermeket is, de addig csak aludjon.

A gonoszoknak *nincs békességük*, azt mondja a Biblia, a törvénszegőknek, a gonoszoknak, a pokolban nincs békesség. Az ördög nem képes békességet szolgáltatni senkinek.

De téged tökéletes békességben meg tud őrizni az Úr. Ha a te gondolataid, a te elméd rajta megnyugszik, akkor tudja ezt elvégezni, ha a *gondjaidat* mind az *Úrra veted*, és ha megnyugszol Őbenne.

Tehát, ha *kegyelembe fogadott* vagy, akkor az Ő *békessége* bizony *megnyugszik* rajtad. Ha a békességnek ebben az övezetében vagy, és *engedetlenségben* lévén kikerülsz ebből a békesség zónából, akkor kezd az ember *lefelé hanyatlani*, és pánikba kerül. Isten nem mondta neked, hogy ebből a kegyelem zónából lépjél ki, te vetted a rossz kanyart.

Nyilván itt van az ideje, hogy a gyülekezet a kegyelemnek a következő *magaslatait* megtapasztalja, az Ő kegyelméből, jelenlétéből. Magasan a fölött, mint amit eddig ismertünk, egészen mostanáig. Ugye mindenki szeretne erre készen állni?

Mond: Legyen nekem így! Nekem! Az én életemben!

Apostolok csel. 20/32 És most, atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének, aki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszentelték között.

Az Ő kegyelmességének Igéjét olvassuk. Az a hit Igéje? Igen a *hit Igéje*, de egyben az Ő *kegyelmességének is Igéje*. És ez az Ige, az Ő kegyelmességének Igéje képes arra, hogy téged *felépítsen*. A kegyelmessége az, hogy ad neked *képességet* arra, hogy *felépítsd a hitedet*. És a kegyelem jár tehát a hited előtt, ezt látnod kell.

Mit fog tenni neked az Ő kegyelmességének Igéje? Fel fog *építeni* téged, *örökséget* fog neked adni, mindazok között, akik meg vannak szentelve. Amikor ebbe belemélyedünk, szeretné az Úr azt, hogy te *elszakadjál* az életviteledben azoktól, akik a világban vannak, és nagyon komolyan gondolja ezt az Úr.

Egy ízelítőt adok neked abból, ami majd elhangzik: Pál, írta a levelét, a Korinthusban lévőkhöz is, ott Diana istennő tiszteletére, mindenkinek a családban két évet kellett szolgálni a prostitúcióban, fiatal korában, még a nagymama korúak is részt vettek ebben.

És amikor abból a világból kijöttek, és *bejöttek a gyülekezetbe*, akkor Pál azzal fogadta őket, hogy most pedig *valljátok meg a bűneiteket?* Nem! Nem mondott ilyet soha. Azt kérdezte tőlük, hogy: *avagy nem tudjátok-é, hogy ti vagytok Isten temploma?*

Vagyis nem mehettek oda, és nem adhatjátok oda magatokat egyezsége az ördöggel, mert ti *szentek vagytok*, Isten bennetek jár, Isten köztetek jár, bennetek lakik, ti a Szent Szellem temploma vagytok. Ezt mondta nekik.

Vagyis ahhoz, hogy *megszentelt* legyél, el kell *szakadnod* az istentelenektől. A Páli Evangéliumból nagyon *sok kijelentés* jön most a Krisztusi Testhez. Valójában nem is tudjuk, hogy *kik vagyunk*. Ez a baj.

És a kegyelemről szólnak ezek a versek, gondolkodnunk kell ezen. Belül olyan *szentek* vagyunk, mint *Jézus*. Soha nem leszel hamis, vagy igaztalan többé, mert *megigazultál*. Vagyis Pál nem mondta az újjászületett hívőknek, sehol egyetlen levelében sem olvasod, hogy igaztalanává váltál, valld meg a bűneidet, ha már egyszer újjászületted.

Mert Isten *igazzá tette* az illetőt, ma, holnap, tegnap, mindenkor. Vagyis nem válsz igaztalanává. Ha az ember a mentalitásában, és a *gondolkodásmódjában* megváltozik, akkor az megváltoztatja az életünket. Akkor egy nagyon erőteljes *húzóereje* leszel az Úrnak. Megváltoztatja az életedet.

Nem vagyunk a törvény alatt! Keresztények ezt sem szeretik hallani az országban. Ha nem fogadják el, senki nem segíthet rajtuk. Tehát az Úr *felkészít* téged valamire az úton, hogy megtegyél valamit neki. Az az Ő kegyelme.

Elmentem bibliaiskolába, és ott abban a kegyelemben részesültem, hogy felkészítettek engem, hogy elmehessek a tengeren túlra. És Isten Igéjének a *kegyelmessége épített* fel engem a szolgálatra, és képessé tett engem arra, hogy meglássam, hogy mit akar az Úr tőlem. Hogy *meghalljam* azt, és utána azt *magamhoz öleljem*, és az életem részévé tegyem.

Igazság szerint egy *szélesebb körű látást* kell magunkévá tenni. Új ajtókat, új szőnyeget tettünk ide fel, és volt, aki ezért sértődött meg, és elment. Mogyorónyi az illetőnek a megértése arról, hogy mi az, ami vár bennünket a mennyben. Arany utcák várnak bennünket.

És mi Istennek a jelenlétét megtiszteljük azzal, hogy letettük ezeket az alapokat. És Isten teremtett minket, tett képessé arra, hogy ad hozzá még több pénzt, hogy meg tudjuk építeni még a templomunkat.

És magunkat fel kell építeni arra a kegyelmi helyre, hogy képesek legyünk *nagyobb látást* elfogadni Istentől. És azt a *hitet*, hogy be is tudjuk azt *teljesíteni*, amit látunk. Tehát, amikor elkezdünk a kegyelemben növekedni, észrevesszük, hogy *képesek* vagyunk még az Úrnak ezt is, azt is megtenni.

Az Úr visz el minket erre az *új szintre*, és ki fogunk lépni arra a magasabb helyre, és képesek leszünk *evangelizálni*. Képesek leszünk *közbenjáró imákat* elmondani, és Isten ebben is bizony nagy kegyelmet adott nekünk, hatalmas imatestvéreink vannak. Nagy közbenjáró testvérek. És Istennek a nagyobb *szellemi mozgásait* hozzák elő ezek az imádságok.

Tudunk *új gyülekezeteket* kezdeni az Úrnak, tudunk *új látásokba* belépni az Úr kegyelméből. És ezek az új látásai az Úrnak, megint *felkészítenek* minket arra a következő munkára, amit el kell majd végezni. Mi az, kérdezed? Mindegy, ami az, arra késszé tesz minket az Úr. Amire akar az Úr, arra felkészít, felépít minket oda.

Az Ő kegyelmessége Igéje tudja azt is, hogy minket felkészítsen oda, elkészítsen, hogy arra készen legyünk. Nem az tehát, ami korlátozza, hogy mi az, amire Isten képes lenne, hogy megtegye, hanem a kihívás ott van Isten részéről, hogy mi mennyire vagyunk képesek azt *meglátni*, és mennyire vagyunk képesek azt *magunkévá* tenni.

Ha az *elménk* képes ezt befogadni, akkor képesek vagyunk megtenni. Mert Isten rajtunk keresztül képes munkálkodni a földön. És Ő így választotta, Ő így döntött, hogy minket választ, nekünk csak be kell kerülni a bizottságba. És Istent a mi kicsinyhitűségünk, és a mogorónyi agyunk elképzelései korlátozzák.

Ki az első, akit a tűznek a tavába vetnek? Akik félnek, és a hitetlenek. A felsorolásban így állnak, a félelemmel teljesek. Ezekről általában nem prédikálnak a keresztények.

Izrael volt az, aki *korlátozta* Istent az Ő terveiben, az óriásokra tekintettek. Nem voltak képesek Isten látását magukévá tenni, az *akadályokra*, és a falakra tekintettek, azt mondták, nem vagyunk képesek oda bemenni. Nem volt látásuk erről, ezért nem volt hitük hozzá.

Mi tudjuk, hogy a hit hallásból, a hallás Isten Igéjéből van, de a *kegyelem is hallásból* jön. Azáltal, hogy itt vagy, és *hallgattad* az üzenetet, *kiteljesedett* ez a kegyelem az életed felett. Mert ez a kegyelem Istennek a kegyeltsége, az Ő lehetőségei, az Ő képességei, és az Ő jelenléte egyben. Isten jelenléte az Ő kegyelme, és az Ő békessége, a Mindenható Istennek a békessége.

És ez a kegyelem képes ráugrani az életedre, ha *fogadod*, és képessé tesz téged arra, amit el kell, hogy végezzél. Sokszor van úgy, hogy egyszerűen csak *tudom* egy megértés által, hogy ezt kell tennem.

Sok programom volt a héten, nem volt időm úgy készülni, ahogy szoktam, de kedden, amikor meg volt az időm erre, Isten kegyelme rám ugrott, és elkészült. És elkészítettem három üzenetet a pásztoroknak is. Mindez a kegyelemből van, dicséjünk ezért Istent.

Ez történik veled is, *békesség* jön az Úrtól. Mindenki *hozza magával* az Úr jelenlétét, és ezért ilyen gyönyörű itt lenni! Istennek a *kenetében lakozni*, gyönyörűséges. És készítem az üzeneteket továbbra is a Páli levelekből.

Szeretném elmondani még, hogy egy drága testvérünk, akit hétről hétre itt tisztelhattunk, nagyon régről, Sánta Zsuzsanna, aki átköltözött a mennyei dimenzióba. A IX. kerületben pásztori munkát végzett, nagyon odaszánt szívű testvérünk volt, az Úrnak szentelte az életét, a dicsőség dimenziójába költözött át.

A temetése november 9-én, szerdán 9,45 órakor az új köztemetőben lesz, ha szeretnétek az utolsó útjára kísérni, akkor tegyétek meg. Soha nem felejtjük el, hogy nem múltunk, hanem *jövők van*. Találkozunk, csak egy *időre búcsúzunk*.

Magyarországon az 1990-es Sportcsarnokos alkalmon, ami első volt az országban, azon ő már jelen volt. Talán ő az egyetlen, aki ilyen hűséges volt, hosszú hosszú éveken keresztül kitartott, itt is maradt velünk, a *hűséget nagyra jutalmazza* az Úr.

Hisszük, hogy meghallotta az Úrtól, hogy – jól van hűséges szolgálom, a kevesen hű voltál, sokra bízlak ezután. Nagy családunk van ám odafent. Nagyon sokan vannak odafent, mert nem csak Magyarországon szolgáltunk, és még Európán túlról is.

Jobban szeretjük, ha itt maradtok még velünk, ne siessetek, mert nem hisszük, hogy túl sok időnk lenne itt még az *elragadtatásig*, de amíg itt vagyunk, addig az Úrnak tudunk cselekedni.

Azt is mondom neked, hogy ez a *legrosszabb*, amiben valami részed lesz itt a földön, és ezt is jóvá tudja tenni az Úr, meg tudja *szépíteni*. Azok, akik bolondok, és Istent visszautasítják, azoknak ez az élet, amit most élnek, ez a *legjobb* rész, ezután jön a szörnyű idő. Ti ingyen kegyelemből, valami gyönyörűségeset kaptatok Istentől.

Az Ő sebeivel *gyógyulásunk* van, és az *üdvösségünket* is ingyen kegyelemből megkaphattuk, úgy jöttök elé, ahogy vagytok. Csak ezt kell tenni, és Isten elfogad, együttműködik veled, és Ő változtat el dicsőségről, dicsőségre, az Ő képére és hasonlatosságára. Igenis elváltozunk. Hallelúja!

Az üdvösség imájának elmondására kerül sor, fogadjuk be az Úr Jézust a szívünkbe, ha még van közöttünk, aki ezt nem tette volna meg. Dicsőség Istennek! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu